

IN MEMORIAM KICSINY MIKLÓS

1933-ban született a Nógrád megyei Etes Amália telepen. Gyermekkorát a bányakolónia zárt, de meghitt világában töltötte, mely egész életútjára nagy hatással volt. Szellemi és fizikai tehetségére felügyelve a Testnevelési Főiskolára került. Sajnálatos balesete miatt félbe kényszerült hagyni tanulmányait, és a nagybáttonyi szakmunkásképző Intézetbe került nevelőtanárnak, majd a Bányaiipari Technikum elvégzése után földmérőként dolgozott.

Széleskörű érdeklődése, a kultúra iránti vonzalma a népművelés felé terelte. A főiskola elvégzése után a nagybáttonyi Bányász Művelődési Ház vezetője lett. Felismerve az emberek közösségi-társasági élet iránti igényét, szakmai irányításával alakult meg az ifjúsági- és a nyugdíjas klub, a fotó- és képzőművészeti kör, az irodalmi színpad. Kezdeményezésére jött létre a nagybáttonyi Kamarazenekar, mely később tiszteletbeli tagjának választotta. Emellett a nagybáttonyi kézilabdacsapat edzőjeként is tevékenykedett. Szakmai eredményeire felügyelve a Nógrád Megyei Művelődési Központ igazgatójává nevezték ki, ahol kezdeményező részese volt számos közművelődési kísérletnek, szervezeti korszerűsítésnek.

Közel hét év után újra Nagybáttonyba került, ahol kiskalériát alapított Természet Társadalom Művészet címen. A helyi társadalom igényét felismerve megalakította Bátorterenyé Barátainak Körét.

A szénbányák felszámolása miatt 1990-ben bekövetkezett korengedményes nyugdíjazása után a Bányamúzeum vezetője lett, visszatérve gyermekkorra, a bányaszemlék világába. Megalapította a Bányamúzeum a Városért, a Bányász Társadalmért Alapítványt. Szívügyének tekintette a bányász hagyományok ápolását, melynek köszönhetően ma is működik a Bányász Fúvószeneke, a Bányász Férfikar. 1991 tavaszán a város vezetése és régi munkatársai visszahívták második otthonába, az Ady Endre Művelődési Központba. Intézményvezetőként és a Bátorterenyé Kultúrájáért Alapítvány titkáráként – erejét nem kímélve – fogott hozzá a művelődési élet újjászervezéséhez. Megalakította az Iványi Ödön Művészeti Kiskalériát és alapítója volt az Ady Endre Asztaltársaságnak.

Szervezete ezidőben adta le az első vészjelzéseket. Egészsége megroppant, és a munkaközpontról, folyton cselekvően létező embert legyűrte a könnyörtelen betegség.

Kialudt egy őrláng, adta hírül a Nógrád Megyei Hírlap március 5-én. Az Etes Amália-telepi temetőben a család és rokonok mellett barátai, egykori munkatársai és tisztelői közül sokan ott voltunk, hogy búcsút vegyünk Kicsiny Miklóstól, aki örökül hagyta ránk szakmai hitvallását: „Csak abból lesz valami, ami túlmutat a jelenen, meghaladja a pillanat lehetőségét. Csak hittel, meggyőződéssel lehet másokat is magunkkal vinni, a közösséget szolgálni. A népművelő őrláng, melynek soha nem szabad kialudnia.”

